

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Peter Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenému **Mgr. P. K.**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 2 T 105/02 prerokoval na neverejnom zasadnutí 28. októbra 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený Mgr. P. K. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. februára 2008, sp. zn. 3 To 4/2008 a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. P. K. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 12. júna 2006, sp. zn. 2 T 105/02 bol obvinený Mgr. P. K. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení zákona č. 485/2001 Z.z. na tom skutkovom základe, že

dňa 06. januára 2002 v čase od 17.30 hodiny do 18.00 hodiny v K. riadil osobné motorové vozidlo značky D. N., evidenčného čísla K. – X. A., neprispôsobil rýchlosť vozidla situácii na ceste, jazdil nedovolenou rýchlosťou, pričom v dôsledku týchto porušení pravidiel cestnej premávky na M. ulici v smere od ulice Š. pred domom č. X. neskoro spozoroval na bicykli jazdiacu E. M., do ktorej zozadu narazil pravou prednou časťou motorového vozidla, pričom nárazom a odhodením jej tela z bicykla smerom na kapotu vozidla ako aj následným nárazom a pádom na vozovku utrpela pomliaždenie sedacej krajiny, narazenie hrudníka s pomliaždením pľúc, krvnú podliatinu na čele, ľavom lakti a na oboch kolenách, čo viedlo k zmliaždeniu mozgu s krvácaním do mozgového tkaniva a komôr mozgu s následným opuchom a polytraume, na následky čoho na mieste nehody zomrela.

Za to bol odsúdený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti, riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému J. M., nar. X.. M. X., bytom K., R. č. 27, škodu vo výške 44 499,50 Sk, pričom podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie okresná prokurátorka v K., poškodený J. M. a obvinený Mgr. P. K..

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006 na podklade odvolaní prokurátora a poškodeného, podaných v neprospech obvineného podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. f/ Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného Mgr. P. K. uznal za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 485/2001 Z.z.) v jednočinnom súbehu s trestným činom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Dňa 06. januára 2002 potom, čo v dobe medzi 16.00 a 17.15 hod požíval alkoholické nápoje a pod ich vplyvom viedol v K. v dobe medzi 17.30 hod. až 18.00 hod. osobné motorové vozidlo značky D. N. evidenčného čísla K. – X. A. v smere od ulice Š. na M. ulicu nepovolenou rýchlosťou najmenej 65.55 km/hod., nevenoval sa plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke a neprispôbil rýchlosť vozidla situácii na ceste,

v dôsledku čoho porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/, § 4 ods. 3 písm. b/, § 15 ods. 1, ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o pravidlách cestnej premávky v znení zmien a doplnení.

v dôsledku čoho pred domom č. X. na M. ulici neskoro spozoroval pred ním na pravej strane na bicykli jazdiacu E. M., do ktorej zozadu narazil pravou prednou časťou motorového vozidla, pričom nárazom a odhodením jej tela z bicykla smerom na kapotu vozidla ako aj následným nárazom a pádom na vozovku poškodená utrpela pomliaždenie sedacej krajiny, narazenie hrudníka s pomliaždením pľúc, krvnú podliatinu na čele, ľavom lakti a na oboch kolenách, čo viedlo k zmliaždeniu mozgu s krvácaním do mozgového tkaniva a komôr mozgu s následným opuchom a polytraume, na následky ktorých na mieste nehody o 18.25 hod. zomrela.

Za to ho odsúdil podľa § 224 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému J. M., nar. X.. M. X., bytom K., R. č. 27 škodu v sume 75 722 Sk.

Odvolanie obvineného Mgr. P. K. Krajský súd ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 zamietol.

Na základe dovolania podaného obvineným Mgr. P. K. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudkom z 27. novembra 2007, sp. zn. 2 Tdo 37/2007 podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 20. marca 2007, sp. zn. 3 To 72/2006 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a v ustanoveniach § 258 ods. 1 písm. b/, písm. d/ a § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006

v neprospech obvineného Mgr. P. K.. Súčasne s týmto výrokom najvyšší súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. citovaný rozsudok krajského súdu zrušil, zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Nitre ako súdu odvolaciemu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dôvodom tohto postupu dovolacieho súdu bolo zistenie, že Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na rozdiel od prvostupňového Okresného súdu Komárno kvalifikoval skutok obvineného okrem trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj ako trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 napriek tomu, že zo skutkových zistení vyjadrených v tzv. skutkovej vete nevyplývalo, že u obvineného Mgr. P. K. išlo o také ovplyvnenie fyzických a psychických schopností návykovou látkou, ktoré vylučovalo jeho spôsobilosť vykonávať zamestnanie alebo činnosť, pri ktorých by mohol byť ohrozený život alebo zdravie ľudí alebo spôsobená značná škoda na majetku.

Dovolací súd zdôraznil, že pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 nepostačuje púhe zistenie, že obvinený viedol motorové vozidlo po požití a pod vplyvom alkoholických nápojov, ale sa vyžaduje, aby sa páchatel nachádzal v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť. Skutkové zistenie v napadnutom rozsudku nekorešpondovalo s už spomenutým zákonným znakom trestného činu podľa § 201 Tr. zák., a preto taký nesúlad medzi zisteným skutkom a jeho právnym posúdením ako trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 naplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho opätovne prerokoval v zákonnej lehote podané odvolanie okresnej prokurátorky v K., poškodeného J. M. a obvineného Mgr. P. K. a vo veci rozhodol rozsudkom z X.. februára 2008, sp. zn. 3 To 4/2008.

Ním (výrok v bode I.) na odvolanie prokurátora a poškodeného podľa § 258 ods. 1 písm. b/, d/, f/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno z 12. júna 2006, sp. zn. 2 T 105/02 v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že na tom istom skutkovom základe ako v predchádzajúcom dovolaní zrušenom rozsudku z 20. marca 2007 uznal obvineného Mgr. P. K. za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 485/2001 Z.z.).

Za to ho odsúdil podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému J. M., nar. X.. M. X., bytom K., R. č. 27 škodu v sume 75 722 Sk.

Odvolanie obvineného Mgr. P. K. krajský súd ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 zamietol (výrok v bode II.).

Okresný súd Komárno 11. júna 2008 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu (§ 377 Tr. por.) dovolanie, ktoré podal obvinený Mgr. P. K. prostredníctvom obhajcu (podmienka dovolania uvedená v § 373 ods. 1 Tr. por.) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13.. februára 2008, sp. zn. 3 To 4/2008.

Obvinený tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý je podľa neho naplnený tým, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, pričom také rozhodnutie zásadným spôsobom ovplyvnilo jeho postavenie (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Dovolateľ napadnutému rozsudku vyčítal, že napriek právnomu názoru vyslovenému v rozsudku dovolacieho súdu bolo jeho konanie nesprávne (hoci nie priamo) právne kvalifikované opätovne aj ako trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006). Taký záver vyplýva zo znenia „tzv. skutkovej vety“ obsahujúcej neúplné znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu a rovnako tak i z odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom krajský súd konštatuje, že jeho obrana je účelová, smerujúca oslabiť fakt, že riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a ovplyvnený presne nezistenou mierou alkoholu spôsobil dopravnú nehodu. Z toho vyplýva, že krajský súd iba formálne upravil právnu kvalifikáciu, hoci v skutočnosti vychádzal z toho, že spáchal aj trestný čin podľa § 201 písm. d/ Tr. zák.

Právne posúdenie zisteného skutku je nesprávne aj preto, že tento bol posúdený tiež podľa odseku 2, ustanovenia § 224 Tr. zák. teda, že smrť poškodenej spôsobil preto, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Dovolateľ v tejto spojitosti uviedol, že v súlade s konštantnou judikatúrou i teóriou trestného práva hmotného, ak pri vzniku následku pôsobilo viacero príčin, je potrebné hodnotiť každú príčinu pre vznik následku osobitne a určiť jej dôležitosť pre následok. V doprave sa uplatňuje princíp obmedzenej dôvery, znamenajúcej, že vodič sa môže spoliehať na to, že ostatní účastníci dopravy dodržia dopravné predpisy, pokiaľ z konkrétnej situácie nevyplynie obava, že tomu tak nebude. Celkom zjavné je, že poškodená porušila ustanovenie § 56 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov o premávke na pozemných komunikáciách o osvetlení bicykla, ktoré má za cieľ zabrániť vzniku takým situáciám, aká nastala aj v posudzovanom prípade, že poškodenú nebolo dobre vidieť, čo paradoxne skonštatoval aj krajský súd, že mohol aspoň významným spôsobom znížiť intenzitu stretu jeho vozidla s poškodenou, keď už nemohol zrážke zabrániť (strana 13.).

Podľa judikatúry (nap. R 25/87, R 14/87 a iné) skutočnosť, že poškodený značnou mierou spoluzavinil dopravnú nehodu môže viesť k záveru, že nie je splnená materiálna podmienka pre použitie vyššej trestnej sadzby napriek tomu, že obvinený formálne porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Krajský súd mal zohľadniť skutočnosť, že poškodená spoluzavinila dopravnú nehodu, pretože nebola primerane viditeľná pre ostatných účastníkov cestnej premávky.

Z uvedených dôvodov obvinený Mgr. P. K. navrhol, aby dovolací súd rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie (správne má byť rozsudok) Krajského súdu v Nitre z 13. februára 2008, sp. zn. 3 To 4/2008 a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, a to v inom zložení senátu (§ 388 ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať ale súčasne aj to, že dovolanie obvineného Mgr. P. K. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, pretože je zrejmé, že nie je splnený ním uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Skutkové zistenie krajského súdu, že obvinený požíval alkoholické nápoje a pod ich vplyvom viedol motorové vozidlo ani v spojitosti s odôvodnením napadnutého rozsudku neumožňuje prisvedčiť názoru dovolateľa, že opätovne, hoci len nepriamo bol uznaný za vinného aj z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006. Aj v prípade existencie skutkových podkladov pre záver, že obvinený sa v dôsledku požitia alkoholických nápojov nachádzal v stave vylučujúcom riadenie motorového vozidla, je použitie vyššie uvedenej právnej kvalifikácie, predpokladom ktorého by bolo zahrnutie uvedených zistení do skutku, vylúčené s prihliadnutím na ustanovenie § 391 ods. 2 Tr. por. na ktoré krajský súd výslovne upozorňuje na strane 5 napadnutého rozsudku, a podľa ktorého ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného (v posudzovanej veci ide o taký prípad), nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech. Krajský súd výslovne uvádza aj to, že rešpektoval ustanovenie § 391 ods. 1 Tr. por., v ktorom je zakotvená povinnosť riadiť sa vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu. V rozhodovanej veci podstatou takého názoru bolo upozornenie dovolacieho súdu, že púhe zistenie, že obvinený viedol motorové vozidlo po požití a pod vplyvom alkoholických nápojov nestačí pre právny záver o naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu

ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006. Napokon je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 120 ods. 3 Tr. por. podľa ktorého výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale i uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným ako aj uvedením všetkých zákonných znakov (tzv. právna veta), vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Na rozdiel od predchádzajúceho rozsudku, zrušeného už citovaným rozsudkom dovolacieho súdu Krajský súd v Nitre ako súd odvolací napriek konštatovaniu zodpovedajúcemu vykonaným dôkazom o riadení motorového vozidla obvineným po požití alkoholických nápojov túto okolnosť nepreniesol do právneho posúdenia skutku, a preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dôvodu, že skutok bol nesprávne právne posúdený aj ako trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, jednoznačne naplnený nebol.

Rovnako tomu však je aj pokiaľ obvinený namietal, že jeho konanie nemalo byť kvalifikované za použitia okolnosti podmieňujúcej použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, t.j. že smrť poškodenej spôsobil preto, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Porušenie viacerých ustanovení zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov o premávke na pozemných komunikáciách obvineným, ktoré sú vyjadrené v skutkových zisteniach krajského súdu, ktoré porušenia sú v kauzálnom vzťahu so spôsobeným následkom aj podľa názoru dovolacieho súdu znamenajú porušenie dôležitej povinnosti uloženej obvinenému ako vodičovi zákonom, a to nielen z formálneho ale ja z materiálneho hľadiska. Ustanovenie § 88 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 bolo potrebné vykladať tak, že už samotným ustanovením určitej okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby zákon predpokladá, že pri jej naplnení v bežne sa vyskytujúcich prípadoch bude stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť spravidla podstatne zvýšený. Na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby sa preto neprihliadne len vtedy, keď stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť v konkrétnom prípade (§ 3 ods. 4 Tr. zák.) ani pri formálnom naplnení tejto

okolnosti nedosiahne stupeň zodpovedajúci dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, teda keď nebude zodpovedať ani najľahším bežne sa vyskytujúcim sa trestným činom danej kvalifikovanej skutkovej podstaty. Pri trestných činoch spáchaných v doprave podľa konštantnej judikatúry na ktorú bolo poukázané aj v predchádzajúcom rozhodnutí dovolacieho súdu je možné neprihliadať na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby v zmysle § 88 Tr. zák. v prípade zistenia značnej miery spoluzavinenia poškodeného na dopravnej nehode. Neosvetlenie bicykla poškodenej E. M. predpísaným spôsobom, keď tento z povinnej výbavy mal len odrazové svetlá na pedáloch, aj to značne znečistené, nebolo podstatnou a rozhodujúcou príčinou dopravnej nehody. Podľa skutkových zistení prvostupňového i odvolacieho súdu, vychádzajúcich predovšetkým z posudku znalca z odboru cestnej dopravy Ing. J. C. ako aj výpovedí obvineného mal tento možnosť pri dodržaní tých ustanovení zákona o premávke na pozemných komunikáciách, ktorých porušenie sa mu vyčíta nielen zmierniť intenzitu stretu s poškodenou, ale zrážke s ňou úplne zabrániť ako to konštatuje napadnutý rozsudok na strane 13.. Napriek tomu, že poškodená jazdila na nie dostatočne osvetlenom bicykli, obvinený ju registroval, pričom podľa výsledkov znaleckého dokazovania mal dostatok priestoru, aby urobil adekvátne opatrenia na zabránenie stretu s poškodenou, najmä znížením rýchlosti jazdy a upravením trajektórie pohybu jeho vozidla. Pre vznik následku bolo v rozhodovanej veci podstatné porušenie minimálne dvoch dôležitých povinností vodiča obvineným a nie skutočnosť, že bicykel poškodenej nebol náležite osvetlený.

Krajský súd okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa odseku 2, ustanovenia § 224 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 posúdil na základe správneho výkladu § 88 Tr. zák., a preto jeho rozhodnutie o právnom posúdení zisteného skutku je v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky pre nesplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. P. K. podané proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13.. februára 2008, sp. zn. 3 To 4/2008 na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28.. októbra 2008

**JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková